

поченватъ отъ деня прѣзъ който са е свършилъ срокътъ за претоваряпъето на стокитѣ.

Чл. 239.) Въ случай на завладѣніе, ако обезбѣждаемыйтъ не е можаль да извѣсти за туй обезбѣдителя, може да искупи завладѣннѣтъ, безъ да чака неговата заповѣдь; обезбѣждаемыйтъ е длъженъ да извѣсти на обезбѣдителя за спогаждапъето, което е направено отъ него, щомъ сполучи средството.

Чл. 240.) Въ тозъ случай обезбѣдительтъ може по избираніе или да приеме на своя смѣтка спогаждапъето за искупуванъето, или да го отблъсне; своето рѣшеніе е длъженъ да го събщи на обезбѣждаемия въ разстояніе на 24 часа отъ какъ са е събщило спогаждапъето за искупуванъето. Ако объеви че приема спогаждапъето на своя смѣтка, длъженъ е безъ друго да спомогне за заплащанъето на искупуванъето, спорѣдь направеното условіе, и по колкото са пада на обезбѣденнѣтъ отъ него стоки; и слѣдува да тегли бѣдствіята на плуванъето, спорѣдь обезбѣдителния обезателный записъ. Ако обяви че не одобрява спогаждапъето за искупуванъето, длъженъ е да заплати обезбѣденото количество, иключаемъ отъ сѣко притезаніе колкото за икупеннѣтъ нѣща. Ако обезбѣдительтъ не объеви своето рѣшеніе въ разстояніето на реченния срокъ, счита са че не е одобрилъ спогаждапъето за искупуванъето.

ОТДѢЛЕНИЕ ДЕСЕТО.

ЗА АВАРИИТѢ.

ЧАСТЬ ПЪРВА.

Опредѣленіето, раздѣленіето и изравненіето на аваріитѣ.

Чл. 241.) Считатъ са за аваріи сичкытъ повреди, които са причиняватъ на корабя и на стокитѣ, и сичкытъ извънредны